

О. М. Базиленко

Федоровський Олексій Олександрович

ФЕДОРОВСЬКИЙ Олексій Олександрович (18(30). 03. 1897, с. Руська Халань Курської губ., нині Белгородської обл., РФ — 28. 08. 1981, Київ) — лікар-хірург, гематолог, трансфузіолог. Доктор медичних наук (1949), професор (1951). Заслужений діяч науки УРСР (1959). Державна премія УРСР у галузі науки і техніки (1982, посмертно). Закінчив Харківську медичну академію (1921), де відтоді й працював (згодом інститут). 1926—34 — доцент кафедри хірургії Українського інституту удосконалення лікарів та водночас в Українському НДІ гематології, переливання крові та невідкладної хірургії (обидва — Харків); 1935—41 — директор Київського НДІ гематології та переливання крові; за сумісництвом — завідувач кафедри невідкладної хірургії та переливання крові Київського інституту удосконалення лікарів. Під час 2-ї світової війни служив військовим лікарем. 1946—48 — у системі МОЗ УРСР. Від 1949 — у Київському медичному інституті: 1953—69 — засновник і завідувач, 1970—81 — професор-консультант кафедри шпитальної хірургії, водночас 1957—58 — декан педіатричного факультету. 1959 заснував клініку опікової хвороби. Головний гематолог МОЗ УРСР (від 1948). Наукові дослідження: експериментальна та клінічна хірургія, гематологія, трансфузіологія, організація служби крові та допомоги хворим з опіками. Розробив консервант крові «Натрог» (премія імені М. Бурденка АМН СРСР, 1951).

Основні праці

Лечение лактационных маститов. 1967; Ожоговая болезнь. 1973; Советы по лечению больных с ожогами. 1982 (усі — Київ, співавт.).

Бібліографічний опис:

Федоровський Олексій Олександрович / О. М. Базиленко// Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2025. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-890311>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).